

SD-Kuriren

NR 35 1999 Pris 30:-

**Valresultatet:
Nya mandat!**

**Miljö:
Ekologisk skatteväxling**

**Kultur:
Verner von Heidenstam**

**Satir: Nytt möte på
tidningen INFO**

Kära läsare!

Partiets fjärde valkampanj förde oss ytterligare framåt utan att i sig vara något fantastiskt resultat. Men tydligt är att det hela tiden går framåt, detta trots den relativt hårda konkurrensen från partier som får folk att tro att de håller ungefär samma ställning som oss i invandringsfrågan. Men framtiden ser onekligen ljus ut - jag misstänker nämligen att en och annan väljare kommer att bli bevisen på SPI:s arbete ute i kommunerna.

Mindre än nio månader efter riksdagsvalet står nästa val på tur, i juni skall vi försöka ta oss in i EU-parlamentet. Denna gång borde vi rimligtvis ha bättre förutsättningar än någonsin. Opinionsläget, med ett kopiöst EU-motstånd passar oss alldeles utmärkt, kanske även det väntade låga valdeltagandet. För att inte tala om avsaknaden av Nej-alternativ. Förutom oss finns endast vänsterpartiet och miljöpartiet! I åtanke skall man också ha att miljöpartiet förnärvarande börjar vackla i frågan, tack vare Grön Ungdoms EU-glada inställning kommer det förmodligen att finnas både en EU-negativ och en EU-positiv valsedel. Valet för egentliga EU-kritiker (c:a 50% av befolkningen) står således mellan SD och vänsterpartiet. Mellan ett parti som vägrar erkänna Lenins mordiska dogmer som antidemokratiska och ett parti som under hela valrörelsen visat svenska folket att man håller demokratin som ledstjärna tydligare än något annat parti!

Till EU-valet har den forna social(o)demokraten Marit Paulsen bestämt sig att byta partifärg då hon förstod att det skulle bli hård kamp om platserna på socialdemokraternas valsedlar. Hon valde Folkpartiet efter att hon tillfrågats av dess ungdomsförbund LUF. "Jättekul, Marit är en väldigt kompetent politiker", uttryckte sig en MUF-representant. Vad denne representant glömde att uttrycka var att hon själv var Marits dotter..

När detta skrivs befinner sig Front National i en intern kris. Oavsett om det är Jean-Marie Le Pen eller Bruno Megrét som i framtiden skall leda partiet så får vi hoppas att detta löser sig snabbt. Inte bara Frankrike behöver ett slagkraftigt Front National - det gör hela Europa!!!

I detta nummer:

Ledarens ledare.....	3
Sommarkampanjen.....	4
Valspurten.....	6
SD:s fullmäktigeledamöter.....	7
Politik är <i>inte</i> att vilja.....	8
Valet.....	11
Skatteväxling.....	14
Verner von Heidenstam.....	18
Möte på tidningen INFO.....	20
Insändarsidan.....	22

SD-KURIREN

-Tidningen som kämpar för dig-

SD-Kuriren NR 35-1999

Skriv till SD-Kuriren

Redaktionen tar tacksamt emot pressklipp eller synpunkter på innehållet. Anteckna datum på eventuella pressklipp och ange vilken tidning de kommer från. SD-Kuriren tar även emot manus till artiklar. Bifoga gärna foton (som du själv tagit, tillsammans med din artikel). Vi kan tyvärr ej returnera insända manus.

Stöd SD-Kuriren

SD-Kuriren är i stort behov av ekonomiska bidrag för att ständigt kunna utvecklas. Vi är tacksamma för alla bidrag, stora som små. Använd alltid Sverigedemokraternas postgiro: 23 45 65-0 och skriv "Tidningsfonden" på talongen.

Prenumerera på SD-Kuriren

Du prenumererar på 6 nummer för 120 kronor som insättes på Sverigedemokraternas postgiro. Märk talongen "6 nr SDK". Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokraternas officiella ståndpunkt.

Redaktör och ansvarig utgivare: Torbjörn Kastell.
Redaktion: Mikael Jansson, Jimmy Windeskog, Martin Karlsson.

Framsida: Ystadsdemonstrationen 6 juni (Patrik Lindgren)

Baksida: Polis i Göteborg (Patrik Lindgren)

Adress: SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 STOCKHOLM.

Tel: 08-641 20 11. **Fax:** 08-643 92 60. **Pg:** 23 45 65-0.

E-post: torbjorn@mbox302.swipnet.se

Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress. SD-tryck, Stockholm, januari 1999.

Jansson har ordet

Detta är första kuriren efter 98:års val. De allmänna valen är partiernas bästa avstämmingstillfällen. Då kvitteras resultatet av det politiska arbetet ut. På grundval av resultatet följer analysen. Flera dimensioner måste bedömas. I vårt fall finns frågor som:

Nådde partiet ut med sina profilfrågor?

Var vi personal- och kostnadseffektiva? Lyckades partiet bemöta de värsta fördomarna?

Vad säger de lokala valresultaten om olika arbetsmodeller?

Arbete lönar sig

Devisen, arbete lönar sig, är gångbar för att beskriva SD:s resultat. Förutom en geografisk tendens, vi får fler röster i söder än vi får i norr, framträder ett insatsberoende villkor:

Mindre än 1% får vi där vi inte når hushållen med SD-valsedlar.

Ungefär 1% får vi där hushållen får SD-valsedlar hem.

Mellan 1,5 och 5% får vi där vi upprepade gånger nått hushållen med flygblad eller där vi är personligt profilerade.

Detta rådande opinionsläge är en fast botten att kliva på. Vägen går för oss framåt främst längst två fronter. Den ena fronten är att organisera ännu fler kommunföreningar och lokala arbetsgrupper för att lyfta upp kommunvalsresultaten till vår högre opinionsnivå (för närvarande 1,5-5%). Den andra fronten är att bredda partitoppen och finna fler centrala arbetsområden.

Ett dagsaktuellt parti

SD:s uppkomst är sprunget ur missnöjet med riksdagspartierna. En stor svensk opinionskategori saknar röst i

riksdagen. SD behövs i riksdagen. Den nationaldemokratiska idén kommer att bli en huvudkomponent i den politiska debatten. För etablering av SD, för att passa i en större kostym måste partiledningen lyckas med en avsevärd breddning av partitoppen.

Allt fler frågar efter vad SD tycker. Vi är tvungna att möta allt informationsbehov effektivt och snabbt. När partiet växer ställs nya krav på ledningen av partiet. En direktdialog i stort och smått mellan alla aktiva och partitoppen är redan ett passerat stadium. Målstyrning, delegering av ansvar och uppföljning kommer att bli det arbetssätt partiets verkställande utskott kommer att arbeta efter. Från och med oktober i år har verkställande utskottet börjat sammanträda en gång per månad, allt för att hinna fördela inkommande arbetsuppgifter. Trots detta och trots att partistyrelsen har en sammanträdesfrekvens på fem möten per år verkar det finnas oändligt med trådar att rycka i.

Oanade möjligheter att växa

Vi är ett sammansvetsad, stabil sammanslutning med vissheten att trots fördomar och ojuste motstånd nära en positiv samhällssyn. Varje val är ett prov på uthålligheten. Avhopp p.g.a. besvikelse eller utbrändhet är inte ovanligt direkt efter val för partier som jobbar för att nå riksdagen. Just därför är det med särskild glädje vi kan konstatera att partiets arbetande kader står

FOTO: PATRIK LINDGREN

intakt efter valet. Partiets intensiva valkampanj har dessutom resulterat i många nya intressanta kontakter.

I själva verket bör alla partidistrikt kunna göra omedelbara framsteg med hjälp av de nya kontakterna. Vi har bra folk i partiet. Och det är bra folk som ansluter. Det finns starka skäl att se tiden an med tillförsikt.

I slutet på en högkonjunktur

I min mening gjorde socialdemokraterna det bästa val de kunde hoppas på att göra. Klockan klämtar för förlegade idéer. Göran Persson lyckades med konststycket att förklara att han lett Sverige ut ur en ekonomisk kris. Att han lyckades med sin saga beror på konjunkturen. Valet gick av stapeln i högkonjunktursens slutskede. Med Göran Perssons chimär om kommande välfärdsreformer som bakgrund verkade Vänsterpartiet. Gudrun Schyman talade om alternativa fördelningar av ett kommande överflöd.

Tiden har redan visat att socialdemokratiskt styre betyder ekonomisk tillbakagång och att kommunism betyder svält.

Sverigedemokraterna står för byggande av värden. Våra frågor ligger i tiden. Varje verksamhetsår innebär tillväxt och varje val bevisar att vi vinner terräng.

MIKAEL JANSSON

Valkampanjen

Torgmöteskampanjen inleddes på nationaldagen med den traditionella demonstrationen i Ystad.

Jakob Eriksson talar i Mölndal, på ett av det dryga hundratal torgmöten som hölls under sommaren

Långt över en miljon flygblad och broschyrer delades ut under valrörelsen, både i brevlådor och direkt i handen på väljarna.

Det var sannerligen en hektisk kampanj som föregick detta års val, åtminstone då det gällde oss sverigedemokrater. Partiets aktivister har fått kämpa hårt för de 5 000 extra röster och tre nya kommunfullmäktigemandat vi vann i detta val. Och visst kan man tycka att det enorma arbete vi lagt ned varit värt en större framgång än så, men som bekant har konkurrensen just detta år varit synnerligen svår från andra partier med stark profil i invandringsfrågan, med kändisar i spetsen och miljonbelopp i ryggen. Men just därför skall vi vara extra glada över vår framgång. De nyvunna mandaten i Trollhättan, Haninge och Sölvesborg kommer utan tvivel att visa sig oerhört värdefulla. Och dessa framgångar har vi uppnått utan kändisprofiler, utan massmedial uppbackning och utan några miljoner i kampanjbudgeten.

Torgmöteskampanjen

Vår torgmöteskampanj inleddes med vår traditionella demonstration i Ystad på nationaldagen. Därefter åkte vår torgmötesgrupp kors och tvärs genom landet och besökte så gott som alla orter av betydelse i syd- och mellansverige. Totalt hölls drygt hundra offentliga möten, både i orter där vi redan var etablerade och i orter där vi aldrig varit förut.

Traditionsenligt besökte vi också Gotland under politikerveckan, där vi höll två torgmöten om dagen och även passade på att besöka de andra partiernas möten i Almedalen. Mest spektakulärt av dessa var NyD:s möte, till vilket de satt upp öltält och hyrt in systrarna Graaf som dragplåster. NyD:s valresultat är ett bevis så gott som något på att en stark valbudget och gratis valseddlar i alla vallokaler inte automatiskt innebär framgång (...men det bör dock påpekas att NyD uppnådde sitt bästa valresultat just på Gotland. Kanske en föreställning med systrarna Graaf vore något att satsa på i investeringsfonden...).

Även om de allra flesta torgmöten varit lugna och städa, har det förekommit ett antal möten av mer våldsamt karaktär, och det är förstas dessa som uppmärksammats mest i media. Det första Västeråsmötet, 22 juli, var det första som fick ordentlig uppmärksamhet. Då attackerades mötet av vänsterextremister som kastade färgfyllda ägg och gav polisen ett hårt arbete. Det resulterade i en artikelserie i lokalpressen, samt att pressen i hopp om kravaller och blod lockades till de möten som följde efteråt, varvid även de lugna mötena blev uppmärksammade.

I Jönköping höll det på att gå illa när ett antal maskerade, påkårsedda vänsterextremister gjorde en direkt attack mot torgmötet. Högtalaren förstördes, och några av deltagarna fick lättare blesyrer, men endast ett möte behövdes ställas in medan vi försökte få tag på en ny högtalare.

Under mötena på Västkusten, som följde direkt efter incidenten i Jönköping, följdes torgmötesgruppen hela tiden av en avdelning poliser från Göteborg, som hade i uppgift att skydda mötena. När de inte gjorde detta passade de på att göra trafikkontroller. Sällan har väl vägarna varit så säkra som under vår torgmöteskampanj.

Från vissa håll i partiet har kritik riktats mot metoden med offentliga möten, med argumentet att det ger dålig publicitet då SD förknippas med våld och kravaller. Men även om positiv mediauppmärksamhet självfallet är att föredra,

är offentliga möten trots allt det enda sättet att få uppmärksamhet i riksmidia. Dessutom bör det påpekas att den ”dåliga” publiciteten uppenbarligen inte inverkat menligt på valresultatet på de orter där mötena hållits; de möten som hölls i Västerås och Jönköping, samt ett par av mötena i Uppsala och Gävle var allt annat än stillsamma. Ändå noterades en framgång på samtliga dessa orter. Detta var särskilt anmärkningsvärt i Västmanlands län, där riksdagsrösterna nästan fördubblades, trots att det till skillnad från 1994 nu inte fanns någon aktiv lokalavdelning i Västerås.

Avdelningarna i Haninge och Trollhättan har medvetet undvikit offentliga möten och i stället satsat stenhårt på flygbladsutdelning, en metod vilken som bekant rönt mycket stora framgångar. Men den metoden kräver dock en rent personellt mycket stark avdelning vars aktivister förmår täcka sin kommun med flygblad åtminstone tre gånger. Torgmöten är fortfarande nödvändiga för att profilera partiet på de orter där vi ännu inte är tillräckligt etablerade.

Flygbladsutdelningarna

Om torgmöten är det främsta, eller rättare sagt enda sättet att få massmedial uppmärksamhet och göra vårt namn känt, är det emellertid genom flygbladsutdelningarna som de enskilda rösterna vinnas. Exemplet Haninge och Trollhättan har visat att om man har personella och ekonomiska resurser nog att låta varje hushåll i en kommun få ett flygblad åtminstone två gånger innan valet, har man minst 1 mandat som i en liten ask.

Det är omöjligt att beräkna exakt hur mycket flygblad och valmaterial som delats ut detta år, men en uppskattning ger vid handen att det rör sig om c:a 1,2 miljoner! Det är mer än partiet någonsin delat ut under ett år. Till detta kommer också den standardhöjning som det inneburit att helt övergå till flygblad i flerfärgstryck (Det må förvisso vara ett sorgligt faktum att väljarna bryr sig mer om ett budskaps yttre form än budskapet i sig, men det är nu det villkor under vilket vi, liksom alla andra partier måste arbeta). Av särskilt stort värde var de c:a 200 000 24-sidiga valfoldrar vårt broderparti Front National skänkte oss.

Detta val var också utdelningen av valsedlar på postkontor och vallokaler betydligt mer välorganiserad. Samtliga postkontor i landet fick valsedlar, och i de prioriterade kommunerna lade vi på valdagen ut valsedlar i alla vallokaler. Vi försökte också i möjligaste mån bevaka vallokalerna med hjälp av aktivister som cirkulerade och vid behov lade ut nya valsedlar.

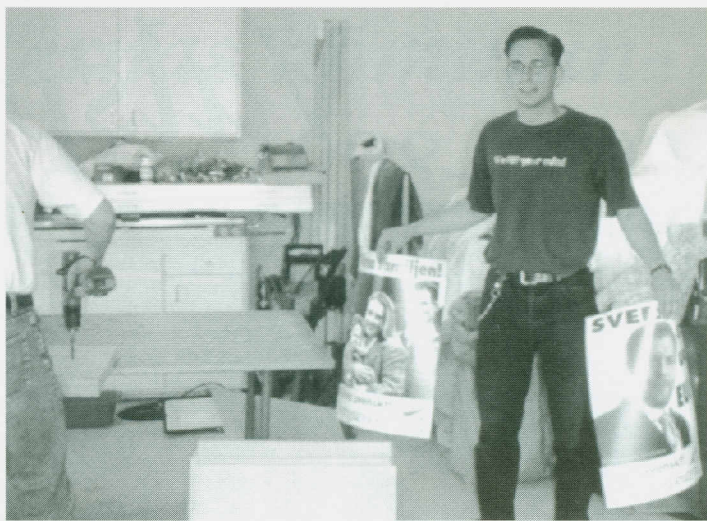
Också vår affischering var detta år en viktig del av kampanjen, och vi hade nu stora affischer i flerfärgstryck som under de sista veckorna före valet lyste upp åtskilliga huvudleder i framför allt Stockholmsområdet.

Inför EU-parlamentsvalet

Trots att denna valrörelse varit den intensivaste i partiets historia, har vi dock inte möjlighet att slå oss ned och vänta på år 2002. Redan i juni har vi ett nytt val, då det är dags att välja våra representanter till EU-parlamentet. Det är första gången SD ställer upp i ett EU-parlamentsval, och de lärdomar vi dragit under denna valrörelse kommer utan tvivel att visa sig värdefulla under den kommande våren.

Väl mött i den kommande valrörelsen!

TEXT: TORBJÖRN KASTELL
FOTO: PATRIK LINDGREN

Göteborgsaktivister i full färd med att montera några av de fyrfärgsaffischer vi kunde ståta med.

Torbjörn Kastell debatterar med några motståndare från Kpml(r):s ungdomsförbund, RKU (Revolutionär Kommunistisk Ungdom) under en paus.

Valkampanjen tog hårt på krafterna, och det var inte alltid det gick att sova inomhus.

Valspurten

Åtskilliga medlemmar och sympatisörer slöt upp för att lyssna på de utländska gästerna.

Franz Schönhuber och Yvan Blot tar emot blommor av Mikael Jansson.

Matti Järviharju, ordförande för finska IKL, talar. SD-aktivisten Seppo Tavi bistår med översättning.

Inte sedan valrörelsen 1991 har SD fått ett så charmant besök som vi fick till årets valrörelses final. Nu blev väl valfinalen i sig kanske inte riktigt vad alla hade hoppats på - men onekligen var detta en historisk kväll.

Runt 150 personer samlades i en skolbiograf i Järfälla för att höra på en hel radda av nationaldemokratiska ledare. Från tyska DVU kom veteranen Franz Schönhuber, från vårt östra grannland kom IKL:s partiledare Matti Järviharju och från franska Front National EU-parlamentarikern Yvan Blot. Och på det naturligtvis våra egna Johan Rinderheim och Mikael Jansson.

Först ut på plan var Schönhuber som passade på att driva lite grann med det dåliga (och grovt missvisande) rykte han fått i svensk media ("– Hello. I am the bad man from Germany"). Sedan bevisade han hur fel media har och vilken kompetent politiker han i själva verket är.

Mest nyfikna var vi kanske på Yvan Blot. Med ett engelskt tal som textades på svenska via OverHead-projektor gjorde han stor succé.

Efter våra gäster fick vi SD:are åter igen stifta bekantskap med Ola Sundberg, Europamästare i jonglering 1995. Ola var under åren 1989-91 en av partiets två talesmän och underhöll ofta på möten med sina briljanta jonglörkonster. Höjdpunkten i Olas framträdande var då han jonglerade med sex brinnande facklor.

Johan Rinderheim har onekligen vuxit sedan han kommit tillbaka till SD, hans tal var ytterligare ett exempel på detta. Med engagemang och inlevelse berättade han om valrörelsens alla uppoffringar från patrioter landet över. Med stundtals kraftuttryck, och stundtals med humor dömde han ut dagens hycklande etablissemang. Vi kommer att se mycket av Johan i framtiden.

Även finska IKL:s Matti Järviharju passade via tolk på att önska SD lycka till i valet. "– Sverige behöver Sverigedemokraterna" menade Järviharju.

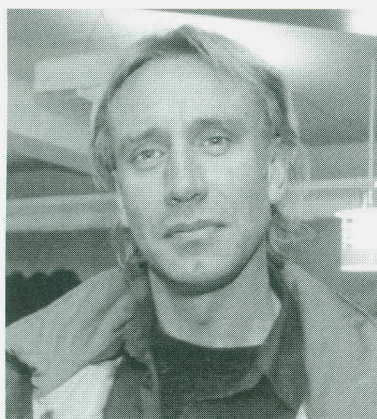
Det bästa kom naturligtvis sist. Inte sedan Klarströms tid har jag sett en sådan naturlig och självsäker partiledare som Mikael Jansson denna afton. Mikael har veckligen gått den långa vägen som partiledare. Han kom från centern som en relativt grön politiker och fick efter bara två år i SD Sveriges mest otacksamma och utsatta arbete - som partiledare i SD. Vi skall vara glada att vi har Jansson.

Således blev aftonen ett minne för livet.

TEXT: JIMMY WINDESKOG

FOTO: PATRIK LINDGREN

Sverigedemokraternas kommunfullmäktigeledamöter 1998-2002

**Anders Westergren,
Höör**

Partiets andre vice ordförande och förmodligen en av våra mest erfarna kommunpolitiker.

**Björn Söder,
Höör**

Suppleant i SD-Riksstyrelse och en av de huvudansvariga för SD:s IT-grupp.

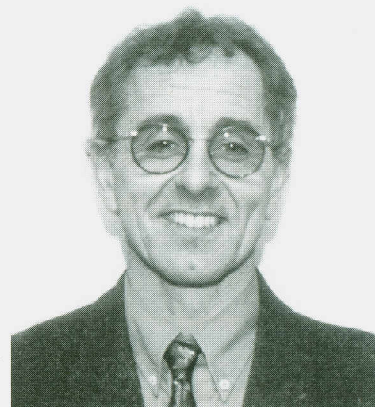

**Johan Rinderheim,
Haninge**

Partiets vice ordförande, tillika en av partiets grundare.

**Anders Steen,
Haninge**

Distriktsordförande för SD-Stockholm och suppleant i SD-Riksstyrelse. En av partiets nya starka förmågor med lång politisk erfarenhet inom VPK.

**Marcus Koch,
Dals Ed**

Suppleant i SD-Riksstyrelse och en av partiets verkliga veteraner. Den partimedlem med flest år bakom sig i ett kommunfullmäktige.

**Jimmie Åkesson,
Sölvesborg**

Suppleant i SD-Riksstyrelse och en av de huvudansvariga för SD-IT.

**Steve Larsson,
Trollhättan**

Suppleant i SD-Riksstyrelse. Mångårig partimedlem och en av partiets officiella fotografer.

Politik är inte att vilja

Varför kommer det liberalmarxistiska samhället aldrig att fungera?
Jimmy Windeskog ger svaren.

Vänsterextremister demonstrerar mot SD i Göteborg. "Politik är att vilja", sade Palme. Vad vill måntro dessa ungdomar, vilken politik företräder de med sin stenkastning?

FOTO: PATRIK LINDGREN

Hela den svenska politiska vardagen förvandlades med Olof Palme. Inte bara dagens samhällsbild är ett resultat av Palmedoktrinen - människan ändrade också attityden till själva politiken. "Politik är att vilja" menade Palme och Sverige lyssnade.

I dag är citatet klassiskt och speglar inte bara det gamla socialistiska regeringspartiet utan hela det liberalmarxistiska etablissemanget. Inom SAP och SSU verkar det nästan ha blivit ett elfte bud.

I dag vet vi att Olof Palme inte var någon gud; i stället var det en person utan verklighetsförankring, bärande på en, om än välmenande, djävulsk vision.

Marxismen blir liberal & liberalismen auktoritär
Politik handlar nämligen inte om att vilja, åtminstone inte i den grad Palme och hans anhang ville/ vill göra gällande. I stället är det faktiskt så enkelt att mycket av dagens problem ligger i andemeningen i just detta uttryck!

Inom Sverigedemokraterna har vi talat om att dagens etablissemang är av liberalmarxistisk karaktär. Anledningen till denna etikett är det faktum att socialismen / marxismen och liberalismen

har närmat sig varann och i dag delar båt under färden mot det könlösa, jämlika och mångkulturella drömsamhället. Marxismen har ett steg i taget tvingats att omstrukturera sin auktoritära framtoning; någon annan lösning hade i ett historiskt perspektiv varit omöjlig. Liberalismen å andra sidan känner vind i seglen efter att ha kopplat ett fast grepp över hela västvärlden och tycks se färre och färre anledningar att visa någon hänsyn till meningsmotståndare.

Det handlar inte som man kanske först kan tro om två motpoler som enligt receptet "min fiendes fiende är min vän" bekämpar en gemensam fiende i form av nationalismen. I stället handlar det om två ideologier som genom sin fas av verkligt kontrollerande av samhällen helt enkelt har insett att deras utopier är gemensamma. Det är inte frågan om något tillfälligt samarbete - det vi skådar är skapelsen av en slags "överideologi", födelsen av liberalmarxismen.

När teori blir praktik

För att redogöra för hur det blivit på detta vis krävs flera förklaringar. Det som är tydligast är

dock den insikt man kommit till under sina maktperioder d.v.s. det som betydde en sak i teorin inte bara är något annat i praktiken - det kan vara dess raka motsats. Bit för bit har detta blivit allt tydligare för den som följt utvecklingen med intresse. Anledningen till att denna överideologi har skapats är dock inte någon genomtänkt tanke. Det handlar snarare om evolution för att försöka vara något pedagogisk, det som förut var ett sött tvillingpar som inte alltid kom så bra överens har nu upptäckt att man snarare är siamesiska tvillingar. Praktiken och historiens gång har visat teorin att nyanserna (om de någonsin funnits) var helt onödiga.

För den sakens skull ändras inte retoriken, och varför skulle den det? Vi talar om ideologier byggda på vackra ord som åtminstone för de flesta framstår som självklarheter, de associerar till utopien (som i detta sammanhang bär namnet visionen eller framtiden). Vem vill inte ha frihet? Vem är emot rättvisa? Vem opponerar sig mot jämlikhet? Att man sedan definierat om begreppen under resan från ritbordet till byggnation låtsas man inte om.

Politisk korrekthet!!!

Det är just detta som skapar det yttersta förtrycket av alla: "den politiskt korrekta doktrinen", liberalmarxismens själva grundsten. De ursprungliga idéerna faller på sin egen orimlighet när de prövas i praktiken, just därför att de är det som gör själva utopien till en utopi - den omöjliga drömmen. Dess motsatser bär samma namn och de som motsätter sig dem sägs motsätta sig dess ursprungliga innebörd och framställs som intoleranta, bakåtsträvande och kanske till och med genuint onda.

Att försöka "spela runt" dessa begrepp är hopplöst, det har vi sett åtskilliga exempel på. Lösningen på terrorn är att för det första förklara orimligheterna i utopierna och för det andra visa vad dessa begrepp i realiteten betyder för människan i samhället. Att liberalmarxismen är en tvåtegraket är i alla sammanhang viktigt att förstå och komma ihåg - både när det gäller att möta motståndare och när det gäller att montera ner dess etablissemang.

Det liberalmarxistiska etablissemangets två människotyper

Det liberalmarxistiska etablissemanget består av två olika sorters människor; de som inte förstår verkligheten och de som låtsas att de inte förstår verkligheten. Det är en av dessa två grupper du

måste tillhöra för att komma upp dig inom etablissemanget, de riktigt höga posterna kan dock aldrig den förstnämnda gruppen nå, då den i hela sitt beteende är för begränsad (vilket är alldeles självklart då de inte förstår).

Det är här Olof Palmes klassiska citat visar sin genialitet. Om politik handlar om att vilja så spelar det ingen roll om han inget vet eller inget har förstått. Om politik handlar om att vilja så kan ingen säga emot dig om du vill väl - även om resultatet blir motsatsen. Alla former av biologiska och vetenskapliga lagar går upp i intet när viljan blir nyckelordet. Ty vill vi så kan vi, säger du att vi inte kan så vill du inte. Som ni ser är detta enkla citat själva skelettet i både marxismen och liberalismen - det är detta citat som i en enda mening ger feminism, vulgär-veganism och anti-rasism dess själva livsform och existensberättigande. Han visste vad han talade om, den gode Palme.

För sanningen är att liberalmarxismen verkligen är att vilja - dess förutsättning är att människor inte tänker!

Oviljan att förstå

Det är oviljan att förstå som gör denna överideologi så genomdärvulsk; skulle man bara öppna sina ögon skulle vi ha en helt annan värld än idag. Att alla människor skall ha samma rättigheter, samma förutsättningar och i förlängningen likadana liv låter kanske jättetrevligt (?) - men detta förutsätter att vi alla är likadana biologiskt och lever i likvärdiga klimat där naturen har samma utformning. Gör vi det? Naturligtvis inte! Bara tanken bryter

Vänsterpartiets anhängare uppmanar här till en brottslig handling.

FOTO: PATRIK LINDGREN

SD är på rätt väg. En ohelig allians mellan vänsterextremister och nazister begår tillsammans brott mot yttrandefriheten; "Störande av allmän sammankomst". De gör dessutom våldsamt motstånd när polisen befäller dem att upplösa sin olagliga motdemonstration mot SD:s torgmöte i Malmö sommaren 1997. Att samarbete mellan dessa ytterligheter förekommer är nytt för oss och väldigt avslöjande. De som påstår sig vara de främsta förespråkarna för jämlikhet och solidaritet, är i själva verket de som bevisligen har svårast att visa förståelse för de som har andra åsikter, och snabbast med att ta till våld mot dess förespråkare. FOTO: MARTIN KARLSSON

mot hela det ekologiska systemet. Förverkligandet av denna fantasi skulle kräva en helt ny värld befolkad av helt nya organismer - och inte ens om detta vansinne var genomförbart så är det ytterst tveksamt om det skulle vara något alternativ att föredra.

Behovet av denna vision kräver också en syn på människan som är ganska obehaglig. Att känna att alla måste vara så lika varandra tyder på att man antingen ser ner på sig själv eller andra. Ser man i stället alla människor som lika värda (vilket definitivt inte kräver något utopitänkande) blir det ganska lätt att inte bara acceptera varandras olikheter utan även att uppskatta och förvalta dem.

För att komma till rätt slutsats krävs dock mer; man måste vara på det klara med att naturen utvecklar olika former av människor. Att vi i nordeuropa ser annorlunda ut, bygger andra samhällen, skapar olika normsystem än människor i andra delar av världen beror inte på att vi har olika värden eller att utvecklingen skulle vara styrd. Det beror på att naturen har haft sin gång.

Politik är att förstå

Att ha en stark vilja är en bra egenskap, att däremot inte vara mottaglig för intryck, observationer

och analyser är en katastrof. En ovilja att lyssna och ta till sig, att helt enkelt vandra genom livet med skygglappar, visar på ett osäkert inre och en kaotisk tilltro till sig själv. För att skapa något krävs förvisso vilja, men det är också ett absolut måste att man kan förstå de mekanismer som är involverade. Detta är en av förklaringarna till varför undertecknad inte är professor i matematik.

Politik behöver inte vara speciellt svårt, det handlar bara om att se till vilka förhållanden man har att utgå ifrån. Endast vilja skapar ingenting - utom kaos, förintelse och lidande. Ser man dock till att förstå situationen innan man uppbadar viljan att förändra den (normalt handlar det väl också om att förstå för att just hitta viljan, åtminstone borde det vara så) blir resultatet garanterat annorlunda.

Det är tid att kasta det liberalmarxistiska etablissemangen där det hör hemma, på historiens sophög. Det är tid att förstå att politik inte är att vilja - sedan spelar det ingen roll att människor som Carl Bildt försöker att lösa världens problem genom att upprepa mantrat "Det måste gå" - vi vet bättre.

JIMMY WINDESKOG

Valanalys av valet 1998

I årets riksdags- kommunal- och landstingsval ökade SD sina röstetal nästan över allt. Många hade emellertid högt ställda förväntningar, att SD skulle få en procent av rösterna, kanske en fler-dubbling av valresultaten vid förra valet och ta mandat i betydligt fler kommuner än de fem som blev resultatet. Förutsättningarna tycktes också goda; mer än en miljon svenska väljare fick våra flygblad i brevlådan, vi fick en valbroschyr från Front National i Frankrike vars kvalitet och tilltalande ideologiska innehåll säkert gjorde mången konkurrent grön av avund.

Hur kom det sig då att vi inte fick fler röster än c:a 20 000 i riksdagsvalet?

1: SD har ännu inte byggt upp en fungerande organisation. På flera håll i landet har det saknats aktivister som har kunnat representera SD och som har kunnat få ut tillräckligt många flygblad och affischer.

2: SD fick mycket dålig publicitet. Vi har beskrivits som ett främlingsfientligt, rasistiskt, högerextremistiskt etc, parti i såväl riks- som lokalpressen, och på de flesta håll har det saknats resurser eller kompetens för att bemöta alla anklagelser. Vi har också blivit fysiskt attackerade av odemokratiska politiska motståndare som planlagt hur de skulle störa alla utåtriktade aktiviteter som vi företog oss i valet. I synnerhet har våra torgmöten attackerats, vilket har lett till rubriker som att "bråk uppstod" mellan främlingsfientliga SD:are och uppretade motdemonstranter. Svensken i gemen har fått uppfattningen att vi är 1; bråkmakare och 2; helt chanslösa eftersom stora uppbåd av arga människor dyker upp varhelst vi försöker hålla möte. Att de flesta torgmöten som hållits varit lugna har man tigit om i media, enbart då det varit bråk har det blivit rubriker.

3: SD har ett partiprogram som är otydligt på flera väsentliga punkter. Återflyttningspolicyn exempelvis, är bestämd med årtal och geografisk avgränsning för vilka som kommer i fråga. Men hur en återflyttning skulle genomföras står det inget om. Motståndarna har därför valt att tolka programmet som att vi förespråkar en brutal "etnisk rensning" av jugoslavisk modell, d.v.s. en som i första hand bygger på tvång och våld. Andra punkter saknas det idag stöd för inom partiet, som

exempel kan vi ta förespråkandet av dödsstraff, som infördes i programmet under Anders Klarströms tid som partiledare. Idag är det ytterst få som förespråkar dödsstraff i partiet, vilket gör denna punkt till en belastning. Att dödsstraffet inte har så starkt stöd utanför partiet gör naturligtvis inte saken bättre!

4: SD har haft flera konkurrenter som företrätt ungefär samma ideologiska kurs. *Det Nya Partiet* (d) och *Sveriges Pensionärers Intresseparti* (SPI) är de enda som haft någon reell betydelse. Bägge partierna har haft mångmiljonbudgetar och därtill kända och väletablerade personer som Ian Wachtmeister och Brynolf Wendt som partiledare. SPI har fått ganska god och inte alltför negativ publicitet, vilket förklarar deras förhållandevis goda valresultat. Att invandringskritiker inte längre har något förtroende för Ian Wachtmeister är helt uppenbart. Så gott som alla svenskar visste om att Ian startat ett parti, men få tog dess valedlar, som trots allt fanns på alla vallokaler och postkontor i landet. Att (d), trots att man hade Ian som galjonsfigur och trots alla miljoner i valbudgeten ändå bara fick några tusen röster fler än SD är inget annat än en katastrof, som innebär att (d) troligen inte överlever till nästa val.

Både vad gäller organisation och ideologi finns det många skäl att hysa tillförsikt inför framtiden. Flera nya förmågor har anslutit sig till oss i samband med valet, och redan nu finns det flera exempel i partiet på nödvändigt nytänkande. Den så kallade *Haninge-modellen* för aktivism och organisation gav partiet 3,4% av rösterna och två kommunala mandat redan efter ett års verksamhet. I Trollhättan där man arbetat efter ungefär samma modell gick valet också bra och vi fick två mandat även där.

På det senaste styrelsemötet tillsattes en programrevideringsgrupp som skall ta fram förslag till de mest nödvändiga uppdateringarna och ändringarna i partiprogrammet och presentera dessa till årsskiftet. I slutet av januari skall ett extra årsmöte besluta om förslagen till reviderat partiprogram.

Det blir rapportering från det extra årsmötet om ändringarna i partiprogrammet i SD-Kuriren nr 36.

JOHAN RINDERHEIM

Valresultatet

Nedan presenteras resultatet i riksdagsvalet per valkrets för SD, i antal röster och i procent, jämte några andra partier som uttryckt kritik mot invandringspolitiken och ställt upp i riksdagsvalet. SD försökte få till stånd ett valtekniskt samarbete, men personlig prestige hindrade tyvärr detta.

<u>Valkrets</u>	<u>SD</u>	<u>d</u>	<u>NyD</u>	<u>SPI</u>
Skåne läns västra	1427 (0,96%)	938 (0,63%)	255 (0,17%)	5989 (4,01%)
Malmö kommun	1209 (0,86%)	808 (0,57%)	287 (0,20%)	5616 (3,99%)
Skåne läns södra	1118 (0,58%)	1073 (0,56%)	327 (0,17%)	4602 (2,39%)
Västra Götalands läns västra	1078 (0,56%)	909 (0,47%)	411 (0,21%)	3500 (1,82%)
Västra Götalands läns norra	857 (0,54%)	331 (0,21%)	320 (0,20%)	581 (0,37%)
Uppsala län	898 (0,53%)	552 (0,32%)	254 (0,15%)	1806 (1,06%)
Göteborgs kommun	1403 (0,53%)	1381 (0,52%)	365 (0,14%)	2896 (1,10%)
Skåne läns norra och östra	848 (0,50%)	1071 (0,63%)	415 (0,24%)	2064 (1,21%)
Stockholms län	2891 (0,49%)	4008 (0,68%)	1230 (0,21%)	3385 (0,58%)
Örebro län	736 (0,44%)	847 (0,51%)	168 (0,10%)	1341 (0,81%)
Stockholms kommun	1599 (0,36%)	3393 (0,77%)	513 (0,12%)	2668 (0,61%)
Gotlands län	122 (0,36%)	75 (0,22%)	165 (0,48%)	9 (0,03%)
Dalarnas län	596 (0,35%)	349 (0,21%)	433 (0,26%)	2711 (1,60%)
Hallands län	556 (0,34%)	615 (0,37%)	233 (0,14%)	7149 (4,36%)
Blekinge län	293 (0,31%)	300 (0,32%)	169 (0,18%)	349 (0,37%)
Västmanlands län	403 (0,27%)	413 (0,27%)	262 (0,17%)	187 (0,12%)
Södermanlands län	383 (0,25%)	582 (0,38%)	219 (0,14%)	590 (0,39%)
Östergötlands län	572 (0,23%)	2037 (0,82%)	260 (0,10%)	3448 (1,38%)
Västra götaland läns östra	348 (0,22%)	650 (0,42%)	288 (0,18%)	176 (0,11%)
Värmlands län	371 (0,22%)	482 (0,28%)	192 (0,11%)	819 (0,48%)
Gävleborgs län	364 (0,21%)	448 (0,26%)	265 (0,16%)	716 (0,42%)

Jönköpings län	426 (0,21%)	601 (0,30%)	313 (0,16%)	131 (0,07%)
Västernorrlands län	277 (0,18%)	578 (0,37%)	155 (0,10%)	567 (0,36%)
Kronobergs län	190 (0,17%)	494 (0,45%)	221 (0,20%)	400 (0,37%)
Västra götaland län södra	189 (0,17%)	440 (0,40%)	135 (0,12%)	203 (0,18%)
Kalmar län	163 (0,11%)	936 (0,64%)	174 (0,12%)	418 (0,29%)
Västerbottens län	143 (0,09%)	330 (0,21%)	91 (0,06%)	422 (0,27%)
Norrbottens län	110 (0,07%)	473 (0,30%)	79 (0,05%)	56 (0,03%)
Jämtlands län	54 (0,07%)	146 (0,18%)	98 (0,12%)	70 (0,09%)

Kommunalvalet

Sverigedemokraternas resultat i kommunalvalet för hela Sverige är ännu inte sammanställt. Nedan presenteras resultaten för de prioriterade kommunerna.

De viktigaste framstegen är naturligtvis våra nya mandat i Haninge, Trollhättan och Sölvesborg, vilka blev en rejäl kalldusch för etablissemangen. I Trollhättan, där vi var mycket nära mandat 1994, hade de lokala politikerna försäkrat att vi gått tillbaka. I stället tog vi *två* mandat!

I Höör behöll vi våra två mandat, trots SPI:s hårda satsning, som tog flera av våra potentiella väljare. Vårt att notera är också framgången i Tierp, där det saknades *en enda* röst för att vi skulle få mandat även där! Även i Mölndal var vi otroligt nära mandat, och hade under valnatten länge ett mandat i beräkningarna. Detta bevisar att varenda röst är värdefull, och att det inte finns några ursäkter för att låta bli att rösta med motiveringen att "SD kommer ändå inte in".

<u>Kommun</u>	<u>1991</u>	<u>1994</u>	<u>1998</u>	<u>Procent-98</u>	<u>Förändring sedan -94</u>	<u>Mandat</u>
Haninge	224	240	1241	3,37%	+1001	2 (+2)
Trollhättan	10	709	963	3,07%	+254	2 (+2)
Höör	201	454	402	5,15%	-52	2 (oför.)
Sölvesborg	1	5	176	1,79%	+171	1 (+1)
Dals-Ed	111	131	79	2,67%	-52	1 (-1)
Ekerö	9	221	166	1,29%	-55	0 (-1)
Tierp	3	12	173	1,43%	+161	0
Mölndal	164	451	582	1,77%	+131	0
Timrå	7	111	108	0,96%	-3	0
Ystad		125	133	0,85%	+8	0
Malmö	26	542	978	0,68%	+436	0
Örebro	522	445	540	0,73%	+96	0
Borlänge	44	172	274	0,97%	+102	0
Sundsvall	44	377	124	0,21%	-253	0
Huddinge	97	258	427	0,95%	+169	0
Sollentuna	130	160	172	0,50%	+12	0
Göteborg	437	1844	1718	0,65%	-126	0
Salem	5	50	52	0,68%	+2	0
Stockholm	858	1697	1689	0,37%	-8	0
Uppsala	58	352	691	0,62%	+339	0

Skatteväxling

- en ekonomisk metod att skapa en ekologiskt hållbar samhällsutveckling?

Skatteväxling har varit något som debatterats allt mer under 90-talet, och flera utvecklingar har lagts fram med mer eller mindre realistiska förslag från miljöorganisationer och statligt tillsatta experter.

Men vad är skatteväxling, hur kan den genomföras och vilka blir effekterna? Är kanske skatteväxling även en modell som vi sverigedemokrater skall förespråka, vilken metod överensstämmer i så fall med vår vision som ett nationellt ekologiskt mittenparti?

Ekonomisk stimulans

Skatteväxling innebär att man genomför en ekologisk skattereform som ger höjd skatt på miljö- och naturresurser och sänkt skatt på till exempel arbetskraft. Utgångspunkten för en sådan reform är dels ett konstaterande att vi inte kan höja skatetrycket genom höjda miljöavgifter och skatter, dels att kostnaderna för att utnyttja naturresurser och förorena miljön inte överensstämmer med de

faktiska kostnaderna för samhället. Ekonomisk stimulans skall styra människor och företag till en mer ekologisk hållbar samhällsutveckling.

Globala miljöproblem

I en marknadsekonomi är den ekonomiska stimulansen som driver utvecklingen framåt och prissättningen av varor återspeglar i teorin hur stor bristen/tillgången är. Viljan att hushålla med en resurs påverkas av kostnaden att förbruka den och skaffa en ny. Med den utgångspunkten är det kanske inte så konstigt att vi idag överkonsumerar naturresurser och släpper ut mer föroreningar än vad Jorden klarar av. Det finns ingen ekonomisk stimulans att hushålla och effekten kan vi beskåda idag. Miljöproblemen är globala och hittills, om man inte förespråkade internationella avgifter och skatter för miljöpåverkan, har det enbart återstått avtal och regleringar mellan länder som alternativ. Den internationella konkurrensen mellan länder

har medfört att nationella skatter och avgifter skadar de länder som försöker få till en korrekt prissättning eller att de verksamheter som drabbas flyttas till ett land där inga miljöavgifter finns. Det är i detta sammanhang som skatteväxling kommer in som ett alternativ. En korrekt prissättning utan att landets konkurrenskraft skadas eller att företag flyr landet.

Målsättning

Målsättningen är således att införa miljöskatter och avgifter för att styra individers och företags handlande, men samtidigt bibehålla den nationella konkurrenskraften. Genom att höja vissa miljöskatter och genomföra sänkningar inom ett annat område ökar inte kostnadsläget för inhemsk industri, samtidigt som den ekonomiska stimulansen att hushålla med miljön tilltar. Det finns flera alternativa skatteväxlingsobjekt som man kunde förorda, men då arbetslösheten är så påtaglig är det givetvis sänkta arbetsgivaravgifter som kommer i åtanke.

Varianter

Det finns ett antal tänkbara varianter på hur en skatteväxling skall genomföras; vilka skatter skall höjas, vilka skall sänkas, skall skatteväxlingen vara generell eller begränsad till företag eller en viss bransch, o.s.v. Grundidén är densamma, men effekterna för samhället och företagen är väldigt olika. Fundamentalister inom vänster- och miljörörelsen använder skatteväxling som ett motto för att slå ut vissa företag och branscher, medan mer seriösa förslag tar hänsyn till företagarklimatet och samhällsekonomin.

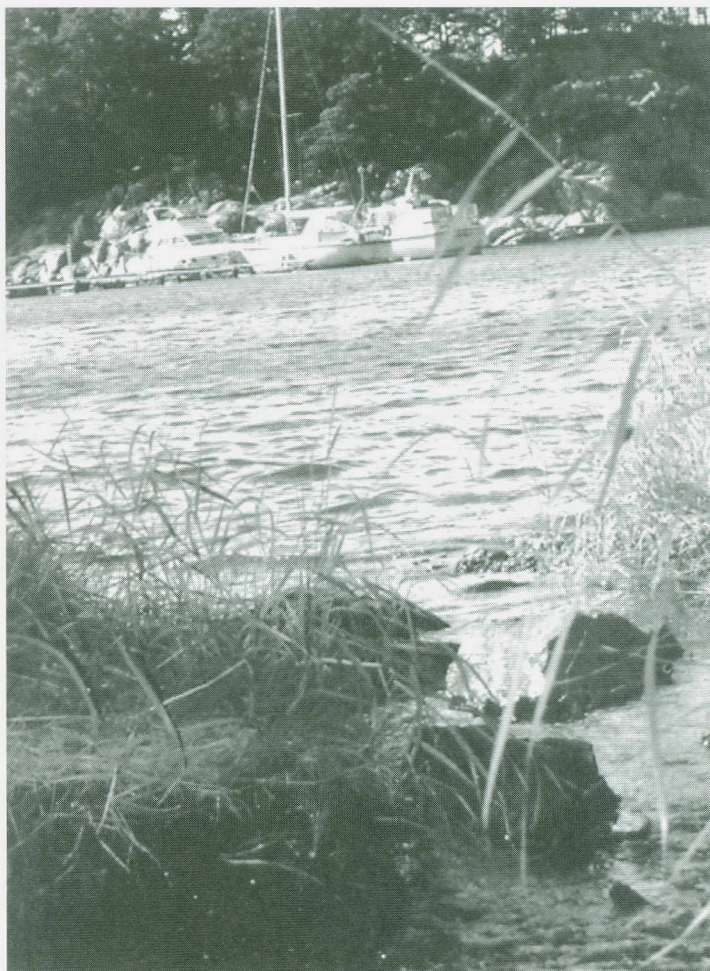
Om man utgår från att skatteväxlingsobjektet är arbetsgivaravgifter å ena sidan och höjda skatter på koldioxid och energi å andra sidan får man fram en modell för hur en skatteväxling skulle kunna fungera. Det andra steget är att avgöra om skatteväxlingen skall vara generell, d.v.s. samma skatt för alla och generellt sänkta arbetsgivaravgifter, eller om företagen inom en viss bransch skall skatteväxla med varandra. Utgångspunkten för en skatteväxling är att företagen skall få samma totala kostnader, men fördelade på andra grunder.

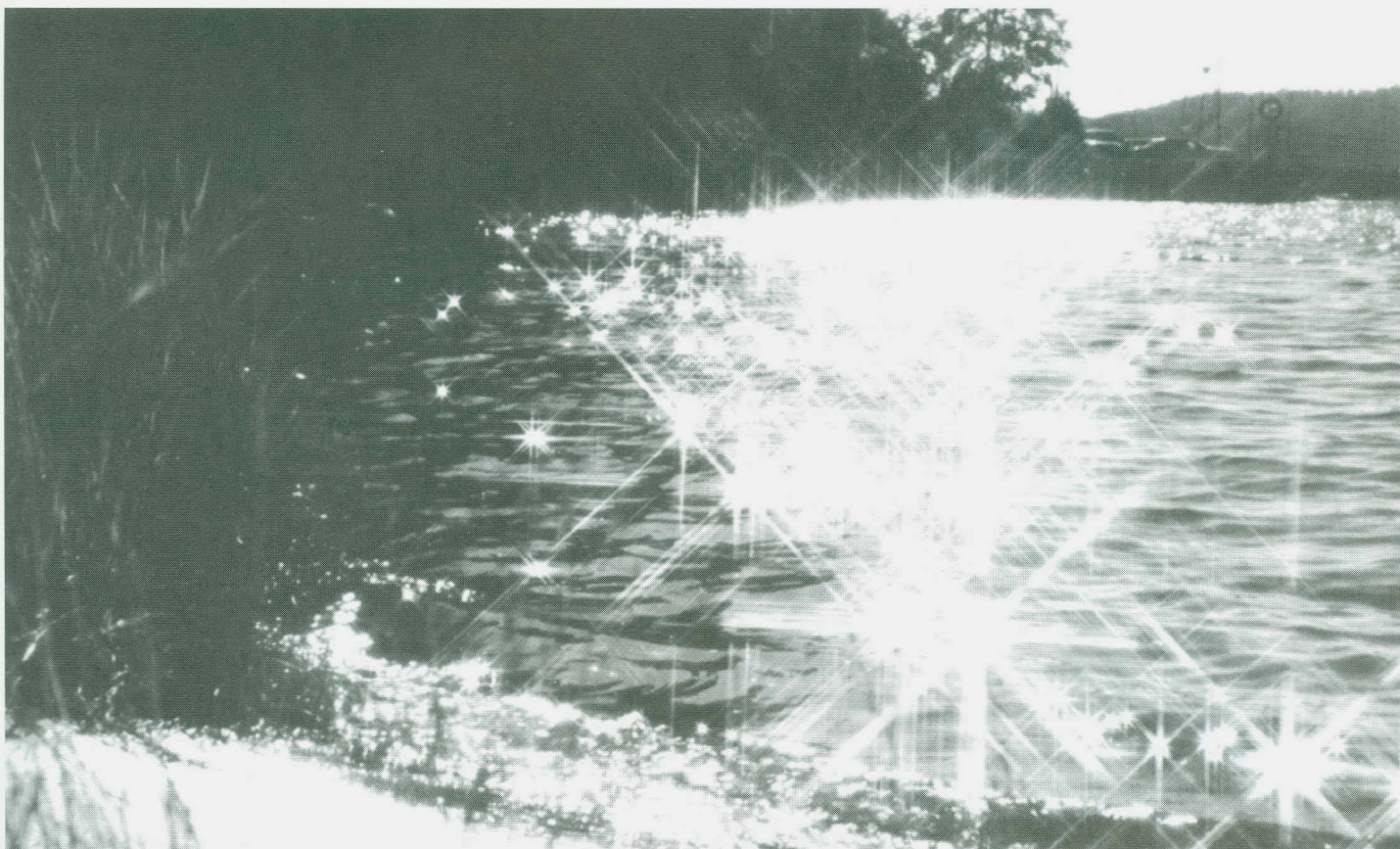
Genom att miljöskadlig verksamhet fram till idag i praktiken varit gratis, finns stora vinster för företagen att inhämta om de minskar sina utsläpp eller efterfrågan på råvaror. Genom att kostnaderna för den miljöskadliga verksamheten kommer att utgöra en större del av företagets totala kostnader, kommer deras arbete för att minska sina

kostnader att inrikta sig på att minska utsläppen och hushålla med naturtillgångarna. En utveckling liknande den om efterfrågan på arbetskraft är att vänta. Genom att arbetskraft hittills har varit hårt beskattad har det lett till en teknisk utveckling som minskar företagens anställningsbehov, samt andra åtgärder som minskar kostnaderna för anställda. För att inte vissa branscher som i dagsläget har svårt att direkt minska t.ex. sina koldioxidutsläpp eller användning av energi skall drabbas allt för hårt om man vill införa en generell skatteväxling, måste man införa undantagsregler. Då dessa undantagsregler kan utformas så att den som har de minsta utsläppen utgör normen, drivs utvecklingen för företagen hela tiden framåt. Genom att konkurrensfördelar uppstår vid bättre miljöhantering, måste företagen hela tiden söka efter åtgärder som minskar deras miljöskadliga verksamhet och därmed kostnader. Utvecklingen kommer även att resultera i att de minst kostnadskrävande åtgärderna vidtas först, vilket för samhället innebär att marginalkostnaden för miljöanpassningen blir den lägsta.

Naturskyddsföreningens förslag

Naturskyddsföreningen har i sitt förslag till skatteväxling förordat en generell skatteväxling, vilken torde kunna genomföras utan negativa sidoeffek-

ter. De målsättningar som en skatteväxling enligt Naturskyddsföreningen kan uppnå är:

- 1: Att förutsättningar skapas för en billig och kostnadseffektiv miljöpolitik.
- 2: Att vår livsstil styrs i en miljövänligare riktning.
- 3: Att det lönar sig att konsumera och agera miljövänligt.
- 4: Att det blir billigare att reparera, vilket motverkar slit-och-släng-mentalitet.
- 5: Att det ekonomiskt osynliga synliggörs genom att man prissätter miljön.
- 6: Att utvecklingen av, och investeringar i, ny "grön teknik" stimuleras.
- 7: Att det blir billigare att använda arbetskraft.
- 8: Att en kunskapsintensiv och miljöanpassad produktion blir en växande sektor inom det svenska näringslivet.
- 9: Att miljöförorenande verksamhet med få anställda får något ökade kostnader.

Naturskyddsföreningens förslag om nya miljöskatter uppgår till 70 miljarder, där de beräknade nettointäkterna för staten efter förväntade minskningar av skattebasen till följd av de åtgärder som vidtas för att slippa de nya skatterna, miljöinvesteringar, omläggningar i produktionen etc, som leder till utsläppsminskningar uppgår till 44 miljarder. Dessa 44 miljarder skall användas till att sänka arbetsgivaravgifterna generellt för att uppnå samma kostnader för företagen, men till en annan

fördelning. Naturskyddsföreningen menar att genom undantags- och övergångsregler går det att förhindra att höjda energi- och koldioxidskatter drabbar de energiintensiva företagen allt för hårt. Underförstått, oavsett vilken modell man väljer, är att varje skatteväxling måste vara överfinansierad, då den miljöpolitiska målsättningen är att miljöpåverkan skall minska.

Konsekvenser av en generell skatteväxling

De företag som släpper ut mest koldioxid idag och har hög energianvändning har relativt få anställda. De höjda miljöskatterna och avgifterna motsvaras inte av de sänkta arbetsgivaravgifterna.

Tillverkningsindustrin och tjänstesektorn gynnas i motsvarande mån, då deras kostnader för anställda minskar utan motsvarande höjningar, då de har en relativt liten miljöpåverkan. Resultatet av en sådan skatteväxling torde därför få ett väldigt skevt resultat och risk för utslagning av de drabbade företagen.

Konsekvenser av en branschspecifik skatteväxling

Företag i samma bransch skatteväxlar med varandra och det företag som har lägst utsläpp eller energianvändning utgör normen för koncessionstillstånden.

Den skeva fördelningen mellan de som får nytta av sänkta arbetsgivaravgifter och de som bedriver

miljöskadlig verksamhet undviks. Miljökostnaden kan användas som en konkurrensfördel gentemot de andra tillverkarna. Problem med administration och höga investeringskostnader för att uppnå kostnadsfördelar kan utkonkurrera de mindre kapitalstarka företagen.

Marginalkostnaden för samhället blir större, då investeringar i relativt miljövänliga företag kommer att bli ett resultat av förslaget.

Det finns således för- och nackdelar med både en branschspecifik och en generell skatteväxling, och det finns förespråkare för bägge varianterna. Målet är detsamma; ett ekologiskt hållbart samhälle, men effekten på företagsklimatet och hur långt (Polluter Pays Principle) PPP-principen skall införas är den största skillnaden.

Sverigedemokraternas ställningstagande

Det är endast beslut på högre politisk nivå som kan påverka samhället till en mer ekologiskt hållbar utveckling. Det krävs att näringslivet och staten samordnar sina insatser för att få en fungerande miljöpolitik. Statens möjligheter att påverka inskränks till att ställa upp miljöpolitiska målsättningar genom lagstiftning, koncessionstillstånd samt skatter och avgifter på miljöförorenande verksamhet. Det är näringslivet som har att följa statens regleringar och genomföra målsättningarna i praktiken. Det är därmed givet att samordningen mellan stat och näringsliv underlättas om staten stimulerar företagen ekonomiskt till att visa miljöhänsyn. De avgifter och skatter som idag finns på miljöskadlig verksamhet återspeglar inte de kostnader som samhället har.

Genom att låta den som förorenar betala och låta miljökostnaden ingå i priset får man fram den verkliga kostnaden för olika produkter, vilket torde leda till ett annat konsumtionsmönster. Att PPP-principen skall tillämpas är man internationellt överens om, vilket är utgångspunkten för de flesta förslag från miljöorganisationer, ekonomer och politiker. Frågan är således inte om PPP-principen skall införas, d.v.s. att förorenaren skall betala, utan hur och när. Då Sverige redan internationellt sett har ett högt skattetryck, är en skatteväxling därför att föredra om man vill skapa en mer ekologiskt hållbar utveckling. Ur ett ekologiskt- och sysselsättningsperspektiv är en generell skatteväxling att förorda, men dess effekt för vissa branscher och samhällsekonomin talar i stället för en branschspecifik skatteväxling. En möjlig kompromiss överensstämmer med Naturskyddsföreningens förslag, där en generell skatteväxling kom-

bineras med övergångs- och undantagsregler.

Följaktligen kan visionen om ett ekologiskt hållbart samhälle föras ett steg närmare genom en skatteväxlingsreform, och det konkreta förslag som Naturskyddsföreningen tagit fram kan fungera som en utgångspunkt. De tveksamheter man kan hysa för reformen är problem med finansiering, effekter för inhemsk industri där framför allt stål- och pappersindustrins konkurrensförhållanden måste beaktas. De energiintensiva företagen i Sverige är till övervägande delen beroende av den internationella marknaden, och kostnaden för produktion av deras relativt oförädlade varor är den främsta konkurrensfaktorn. Höjda kostnader för sådan produktion i Sverige kommer därför rimligtvis att medföra att produktionen flyttar utomlands, vilket där kommer att medföra liknande miljöproblem. Då miljöproblem är internationella, finns inga fördelar med att "exportera" problemen över nationsgränsen. Däremot kommer produktionsbortfallet att påverka den svenska ekonomin och sysselsättningen i landet. Att ensidigt införa PPP-principen i Sverige kommer därmed inte att medföra några miljövinster. Det alternativ som återstår är därför skatteväxling eller internationella överenskommelser. Med tanke på svårigheterna att få sådana avtal till stånd och oviljan hos vissa länder att följa dem är den nationella lösningen att förorda. Sverigedemokraterna har därför allt att vinna på att ta till sig de förslag som lagts fram och verka för att Sverige precis som Tyskland tar de första stegen mot att genomföra en skatteväxling.

TEXT: JAKOB ERIKSSON

FOTO: STEVE LARSSON

Verner von Heidenstam

Det är knappast möjligt att förringa den oerhörda betydelse författaren och nationalskalden Verner von Heidenstam haft för den svenska litteraturen. Men von Heidenstam har även haft stor politisk betydelse för Sverige, då han var en av dem som med störst hängivenhet kämpade för den allmänna rösträttens införande.

Von Heidenstam tillhörde en adlig släkt som kom till Sverige på 1700-talet. Han föddes på *Olshammar* vid Vättern i juli 1859. Under sina ungdomsår företog han resor i Europa, Egypten och orienten, då han återvände till Sverige debuterade han år 1888 med sin diktsamling *Vallfart och vandringsår*. Andra verk han publicerade under den följande tiden var stridsskrifterna *Renässans* (1889) och *Pepitas bröllop* (1890) samt romanen *Hans Alienus* (1892).

Mest känd för personer med nationell övertygelse är förmodligen berättelsecykeln *Karolinerna* (1897-98), i vilken hjältekonungen Karl XII och hans soldaters öden framställs på mästerlig konstprosa.

Under 1800-talets sista år blir von Heidenstams patriotiska drag mer framträdande. I diktverket *Ett folk* (1902) uttrycks högstämnd patriotism, där nationalismen vävs samman med strävan för demokrati och rösträtt. Stor betydelse fick också *Svenskarna och deras hövdingar*, en nationell och historisk läsebok för ungdomen. Von Heidenstam visar därmed genom sin litterära gärning, tvärt emot vad dagens moderna politiker och proffstyckare envisas med att påpeka, att nationa-

Verner von Heidenstam

lism inte bara är förenligt med demokrati och strävan efter alla människors lika värde; kanske är ett nationellt medvetet folk rent av en förutsättning för en bra fungerande demokrati. Von Heidenstam blev ledamot av Svenska akademien år 1912, och år 1916 vann han nobelpriset i litteratur.

Verner von Heidenstam avled i maj 1940 i sin villa vid *Övralid*. Till hans minne utdelas sedan 1945 det litterära *Övralidspriset*.

Nedan presenteras ett urval dikter ur den patriotiska diktsamlingen *Ett folk*.

Medborgarsång

Så sant vi äga ett fädernesland,
vi ärvde det alla lika,
med samma rätt och med samma band
för både arma och rika;
och därför vilja vi rösta fritt
som förr bland sköldar och bågar,
men icke vägas i köpmäns mitt
likt penningepåsar på vågar.

Vi stridde gemensamt för hem och härd,
då våra kuster förbrändes.
Ej herrarna ensamt grepo sitt svärd,
när varnande vårdkas tändes.

Ej herrarna ensamt segnade ner
men också herrarnas drängar.
Det är skam, det är fläck på Sveriges banér,
att medborgarrätt heter pengar.

Det är skam att sitta som vi har gjort
och tempel åt andra välva,
men kasta stenar på egen port
och tala ont om oss själva.
Vi tröttnat att blöda för egen dolk,
att hjärtat från huvudet skilja;
vi vilja bliva ett enda folk,
och vi äro och bli det vi vilja.

Soldatsång

*Slå trumman, pojkar! framåt, gå på!
Hurra för Sverige och Kungen!
Hurra för riksdan, där gubbarna stå
och knacka med klubban och hjässorna klå
och hosta och titta i taket, det grå,
för de få släppa till pungen!*

*Men gäller det stupa för folk och kung
och färga med blod en driva,
då blir man ej vägd som en penningepung,*

*då duger man nog både gammal och ung.
Rätt så, kamrater! Stäm upp och sjung!
Ett folk, det vilja vi bliva.*

*Vi vilja bliva en örn, som törs
trygg vila i eget rede.
Låt åskorna rulla, när trumman rörs,
där bland hållarna grå vår fana förs!
Vi vilja bliva ett folk, som hörs
den dag det ryter i vrede.*

Åkallan och löfte

*Och ropade trenne grannfolk: Glöm
den storhet du bäddat i jorden!
Jag svarade: Res dig, vår storhetsdröm
om herraväldet i Norden!
Den storhetsdrömmen lyster oss än
att leka i nya bedrifter.
Låt upp våra gravar, nej, giv oss män
i forskning, i färger och skrifter!*

*Ja, giv oss ett folk på ett bråddjups rand,
där en dåre sin nacke kan bryta.
Mitt folk, det finns annat att bära i hand
än en bräddfyll egyptisk gryta.
Det är bättre, den grytan råmnar itu,
än att levande hjärtat förrostar;
och intet folk får bli mer än du,
det är målet, vad helst det kostar.*

*Det är bättre av en hämnare nås
än till intet se åren förrinna,
det är bättre att hela vårt folk förgås
och gårdar och städer brinna.
Det är stoltare våga sitt tärningskast,
än tyna med slocknande låge.
Det är skönare lyss till en sträng, som brast,
än att aldrig spänna en båge.*

*Jag vaknar om natten, men kring mig är fred.
Blott vattnen storma och sjuda.
Jag kunde i längtan kasta mig ned
som en bedjande stridsman av Juda.
Ej vill jag tigga om soliga år,
om skördar av guld utan ände.
Barmhärtiga öde, tänd blixten, som slår
ett folk med år av elände!*

*Ja, driv oss samman med gisselslag,
och blåaste vår skall knoppas.
Du ler, mitt folk, men med stela drag,
och sjunger, men utan att hoppas.
Du dansar hellre i sidenvåd
än tyder din egen gåta.
Mitt folk, du skall vakna till ynglingadåd
den natt du på nytt kan gråta.*

*Må främst du stiga, du dotter av nöd,
som skygg ditt öga vill täcka.
Så älska vi dig, att vore du död,
vår kärlek skulle dig väcka.
Om natten blir sömnlös, om lägret blir hårt,
vi svika dig ej på den färden,
du folk, du land, du språk, som blev vårt,
du vår andes stämma i världen.*

Röstsedeln

*Bröder, låt oss icke rygga
skrämt tillbaka för vad halvt är gjort.
Lång är vägen som vi ha att bygga,
och vårt mål är stort.
Svara, hellre än att knyta näven
om den rätt du kallar din:
Giv åt Stål en sedel även
eller stryk ock min!*

Möte på tidningen INFO

- någonstans i underjorden

Det var möte på den ansedda anti-rasistiska tidskriften *INFO*. Närvarande var chefredaktören, journalisterna A och B samt praktikanten, som sänts ut för att övervaka ett torgmöte som Sverigedemokraterna hållit i staden. Chefredaktören och de båda erfarna journalisterna lyssnade noga på praktikantens referat från mötet, eftersom de visste att den unge mannen inte alltid uppfattade saker och ting på rätt sätt, och inte alltid skrev vad han borde skriva.

"Nå", sade journalist A, "hur gick det på fascisternas möte den här gången då?"

"Ja, de talade om demokrati och yttrandefrihet och hur viktigt det är att alla åsiktyttringar kan framföras utan..."

Chefredaktören höll upp en hand för att hejda honom.

"Ja, ja, det där är inte så viktigt. Dök det upp några som ville protestera? Vi hade ju en annons ute där vi uppmanade alla arbetare och ungdomar att protestera mot rasism och främlingsfientlighet."

Praktikanten skruvade nervöst på sig och sade:

"Joo, men det gick inte så värdigt till. Jag är inte säker på att vi borde..."

"Lugn, bara lugn" sade chefredaktören, "du vet ju att vi alltid fixar det här. B, ta anteckningar. Få höra nu vad som hände."

Journalist B tog fram penna och anteckningsblock medan praktikanten började berätta.

"Ja, ett hundratal personer från olika vänsterorganisationer dök upp..."

"Hundratals arbetare och ungdomar samlades för att protestera mot rasism och främlingsfientlighet..." översatte chefredaktören medan journalist B febrilt antecknade.

"De flesta var maskerade med palestinaschalar och rånarhuvor...", fortsatte praktikanten.

"...de trotsade kylan för att visa sin avsky..." fortsatte chefredaktören.

Pr: "Området där Sverigedemokraterna skulle stå hade spärrats med kravallstaket..."

Ch: "Kravallstaket hade satts upp för att skydda allmänheten mot de våldsamma rasisterna..."

Pr: "... och motdemonstranterna gjorde flera gånger rusningar för att försöka anfälla talaren, men tog sig inte förbi kravallstaket..."

"...bråk uppstod, men polisen lyckades hålla de båda grupperna isär", översatte chefredaktören, medan de båda erfarna journalisterna flinade förnöjt. Det där uttrycket var en riktig favorit.

"...men vid slutet av mötet lyckades en motdemonstrant rusa in och slå omkull sverigedemokraternas högtalare", avslutade praktikanten.

"...egendom för flera tusen kronor förstördes under mötet", sade chefredaktören. "Det här blir bra; det. Ring polisen bara, och fråga hur mycket deras insats kostade, så har vi vår artikel."

"Var det några som greps under mötet", frågade journalist A.

Pr: "Bara bland motdemonstranterna. Fem stycken, tror jag."

"Bra, det kan vi sätta i rubriken", sade chefredaktören. "Fem greps vid Sverigedemokraternas möte. De som inte läser hela artikeln kommer att tro att det är fascisterna som blivit gripna. Glöm inte att ringa de gripna sedan, så vi kan få deras version av mötet. De sitter aldrig inne länge."

"Och så kan vi få lite material till vår nästa artikel om polisbrutalitet", tillade journalist B.

"Och så kan vi sätta upp artikeln på vår hemsida också", tillade chefredaktören. "Den har vi inte uppdaterat på över ett halvår."

"Men ska vi inte skriva något om vad Sverigedemokraterna sade om mötet", frågade praktikanten uppgivet. "Jag menar, det står ju 'hör båda sidor' i de pressetiska reglerna, och..."

"Ja, jo, men du förstår, de där reglerna gäller ju bara *demokratiska* rörelser", sade journalist A.

"Just det" sade chefredaktören. "Man behöver inte följa de demokratiska reglerna om de man skriver om inte är demokrater. De måste du lära dig om du ska bli journalist."

"Men hur vet man vilka som inte är demokrater", frågade praktikanten.

"Det står ju i tidningarna.", sade chefredaktören.

"Men det är ju *vi* som skriver tidni..." började

praktikanten, innan det gick upp ett ljus för honom. Chefredaktören blinkade underfundigt.

”Just precis, min gosse. Du börjar lära dig.”

Pr: ”Men jag lyckades få en kortare intervju med en av sverigedemokraternas talare.”

”Ja, nå, okej”, sade chefredaktören, ”vi har nog lite spaltutrymme kvar. Vad sade han då?”

Pr: ”Ja, i korthet tyckte han att det var skrämmande att mötesfriheten inte kunde försvaras bättre, och...” Chefredaktören höjde handen och avbröt.

”Ja, ja, det är bra. B, skriv följande:

‘Sverigedemokraternas talare slingrade sig och vågade inte stå för sina åsikter.’

Pr: ”Va? Men han sade ju...”

”Lugn, min gosse”, sade chefredaktören, ”du vet ju vad du fått lära dig. Alla som kritiserar invandringspolitiken är rasister, eller hur?”

Pr: ”Jo, det kanske...”

Ch: ”Och Sverigedemokraterna kritiserar ju invandringspolitiken, eller hur?”

Pr: ”Ja, men...”

Ch: ”Så om en sverigedemokrat *inte* säger något som kan tolkas som rasism, betyder det att han inte vågar stå för sina åsikter. Logiskt, eller hur?”

Praktikanten såg så förvirrad ut att chefredaktören förbarmade sig lite över honom.

”Se inte så ut, min gosse. Du har gjort ett bra jobb. Vi behöver bara putsa på det lite. Du kan ta ledigt för kvällen. Och glöm inte vad du fått lära dig här: Det kan aldrig vara fel om vi gör det, för vi tillhör den *goda* sidan.”

Journalist A lade på telefonen med ett entusiastiskt grin.

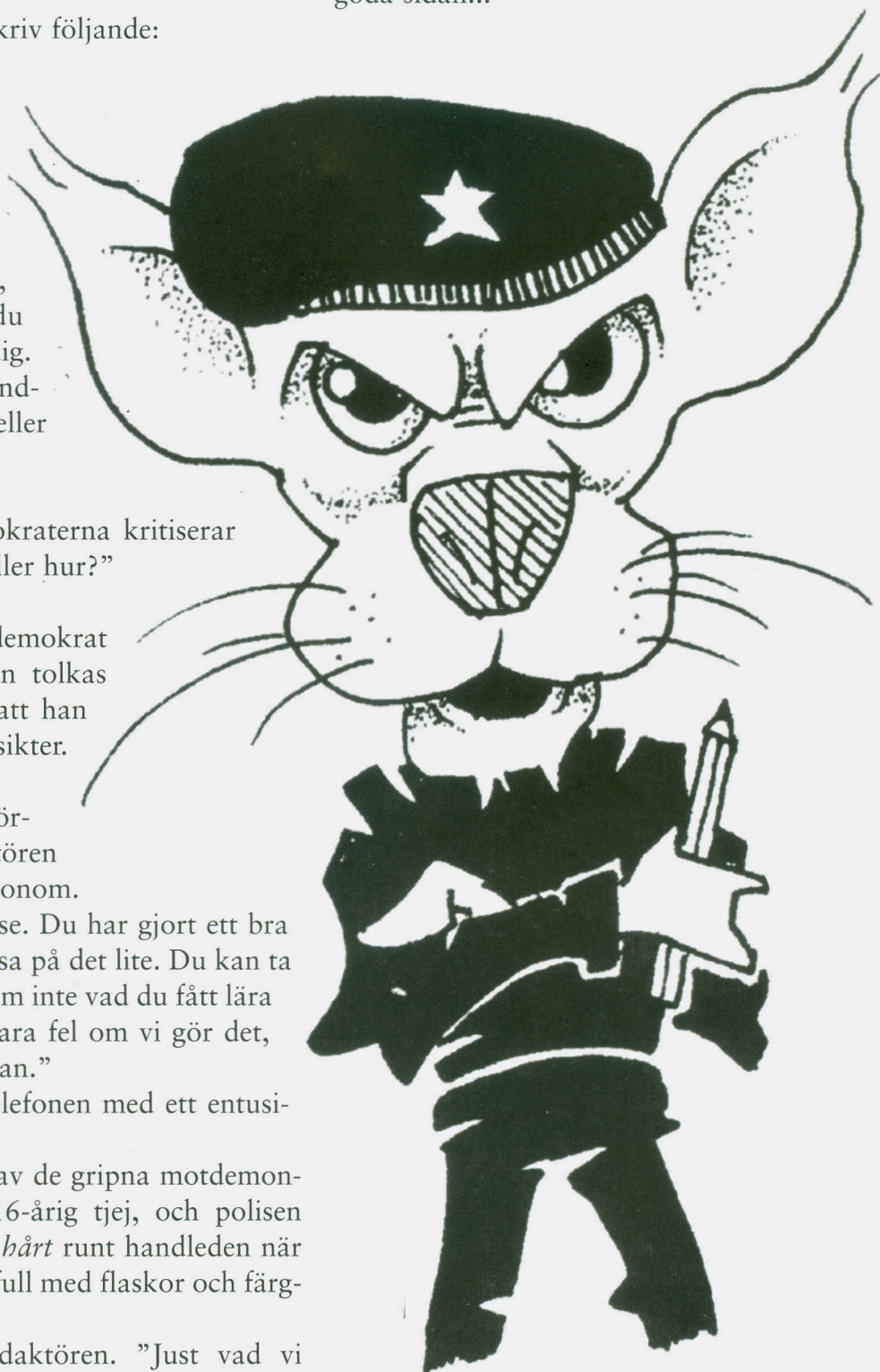
”Jag har talat med en av de gripna motdemonstranterna. Det var en 16-årig tjej, och polisen hade gripit henne *väldigt hårt* runt handleden när de beslagtogs hennes påse full med flaskor och färgfyllda ägg.”

”Perfekt!”, sade chefredaktören. ”Just vad vi behöver för artikeln. Det kanske kan sätta igång en debatt.”

”Ja, det är verkligen hög tid att samhället gör något åt polisbrutaliteten”, sade journalist A.

”Om vi sätter upp en bild med flickan, gärna om hon kan gråta en skvätt, och så en underrubrik något i stil med ‘polisen slog småflickor för att skydda rasisterna...’

Praktikanten vandrade hem i natten. Visst var det skönt att veta att han tillhörde den goda sidan. Men han hade alltid trott att hans samvete också skulle kännas bra, om han nu tillhörde den goda sidan...

Skriv till insändarsidan:

Intresset för insändarsidan ökar i takt med svenska folkets missnöje. Många skickar in insändare, men tyvärr har vi inte utrymme för alla. Däremot sparar vi givetvis insändare till senare nummer. Skriv gärna till oss, men tänk på att skriva kort och kärnfullt. Skicka gärna med foton eller teckningar. Insänt material kan tyvärr inte returneras av praktiska skäl. Adressen är: Insändarsidan, SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm. E-Post: torbjorn@mbox302.swipnet.se

Minnesskrift

En stor krigare är född i Svea Rikes land.

Han är som svenskt stål med en svensk tiger i sitt hjärta.

Han är fruktad, han har mod i barm och kan uthärda smärta.

Nationer bävar inför namnet Karl XII, konung i Svea Rikes land.

Nutida svensk nationalistpoet

Åsiktsfrihet

Om en grupp människor använder sig av odemokratiska metoder för att förhindra andra att få säga sin åsikt, då har vi inte åsiktsfrihet i Sverige. Bara om du har den riktiga åsikten som samhällets maktmänniskor, då får du stå med knuten vänsternäve, hindra lagliga demonstrationer med visselpipor eller genom att kasta saker på talarna, utan att något händer.

*För åsiktsfrihet,
Borlänge*

Arbetsmoral

Fyra personer, Alla, Någon, Vemsomhelst, och Ingen, skulle utföra ett viktigt arbete. Alla var övertygad om att Någon skulle göra det. Vemsomhelst kunde ha gjort det men Ingen gjorde det för det var Allas arbete. Alla tyckte att Vemsomhelst kunde göra det men insåg att Ingen skulle göra det. Det slutade med att Alla skyllde på Alla när Ingen gjorde vad Vemsomhelst kunde ha gjort.

Okänd

Statliga byråkrater

Jag hoppas att ni inte har behövt vara i kontakt med statliga byråkrater som jag, ifrågasatt deras beslut eller fyllt i en blankett fel. Då inser man verkligen vad som menas med Sovjetmentalitet. Jag trodde i min enfald att de var till för oss och inte emot oss. Här har jag betalt närmare en miljon i skatt och har alltid framhållit vårt sociala skyddssystem. Det går bra så länge du betalar skatt och inte gör dig hörd, men du ska inte räkna med att få chansen att utnyttja våra system för då är du en paria för byrå-

kraterna om du inte är invandrare. Vi måste rensa upp bland byråkratin i Sverige. Hur mycket kostar byråkratin i Sverige, är den effektiv?

Lena Fredriksson, Lidköping

Kommunism

Jag var med på den tiden då samtliga var socialister och framför allt kommunister. De hade sina rödvins- och haschpartyträffar där de indoktrinerade varandra och försökte överträffa varandra med att vara mer röd

än Marx själv. Tyvärr sitter de på höga poster i samhället idag. Min vän fick ta bort *von* i sitt namn eftersom det ansågs provocerande. Jag var en av få som vågade säga emot och ha en annan åsikt, som ni förstår så blev jag kallad för nazist, rasist m.m. Det är den vanliga vokabulären för röda när argumenten tryter. De brukar bunta ihop alla som inte har samma åsikt som de i en bunt och kalla dem för rasister. Sedan brukar de vara med och bygga upp s.k. anti-rasistiska organisationer, kons- tigt att vanligt folk låter sig luras. När det blir demonstrationer så kommer den knutna vänsterhanden upp, förmodligen ofrivilligt.

En gång kommunist, alltid kommunist.

Deras idoler som Marx, Lenin, Stalin, CheGuevara, Castro, Mao, m.fl. brukar tryckas upp som affischer eller märken,

som våra ungdomar tror

sig tycka är coolt, för att tala nutidssvenska.

Är då kommunism något för Sverige? Nej! Om vi tittar på de länder som har haft en kommunistisk regim, är detta något att sträva efter? Nej!

*Ej kommunist, Erik von
Besserwisser, Öfre Östermalm,
hufvudstaden i Sverige*

Kontakta din kommunförening!

SD-Borlänge

Box 2050
781 02 BORLÄNGE
Tel: 070-754 01 27
Postgiro: 492 20 41-1

SD-Dals Ed

Box 113
668 00 ED
Tel: 070-740 88 66
Postgiro: 644 54 57-2

SD-Gotland

Box 1478
621 25 VISBY
Tel: 070-774 03 98

SD-Gävle / Sandviken

Box 190
811 23 SANDVIKEN
Tel: 026-65 21 63
Postgiro: 492 20 41-1

SD-Göteborg

Box 300 36
400 43 GÖTEBORG
Tel: 031-41 72 44
Tel: 070-740 88 77
Postgiro: 38 05 85-0
Valfundspostgiro: 19 93 48-4

SD-Halland

Box 6006
312 06 MELLBYSTRAND

SD-Haninge

Box 46
136 21 HANINGE
Tel: 08-745 08 13
Postgiro: 467 37 16-9

SD-Helsingborg

Box 130 45
250 13 HELSINGBORG
Tel: 070-756 86 09
Postgiro: 93 57 79-9

SD-Huddinge

Box 6007
129 06 HÄGERSTEN
Tel: 08-745 08 13
Postgiro: 85 92 83-4

SD-Höör

Box 545
243 26 HÖÖR
Tel: 070-752 44 53
Postgiro: 437 95 76-4

SD-Kronobergs län

Box 3019
350 33 VÄXJÖ

SD-Kävlinge

Box 99
244 22 KÄVLINGE
Postgiro: 19 14 88-6
Tel: 070-740 75 87

SD-Lund

Box 1194
221 05 LUND

SD-Malmö

Box 7061
200 42 MALMÖ
Tel: 070-740 75 87
Postgiro: 617 11 16-4

SD-Mölndal

Box 25
437 21 LINDOME
Tel: 031-41 72 44

SD-Sala

Box 17
733 21 SALA

SD-Skåne

Box 545
243 26 HÖÖR
Tel: 0413-55 30 43
Postgiro: 42 38 12-7

SD-Stockholm

Box 6007
129 06 HÄGERSTEN
Tel: 08-745 08 13
Postgiro: 85 92 83-4

SD-Sundvall / Timrå

Box 3060
850 03 SUNDSVALL
Tel: 060-50 06 08
Postgiro: 21 55 42-2

SD-Sölvesborg

Box 545
243 26 HÖÖR
Tel: 0456-129 37
Postgiro: 67 77 61-9

SD-Tierp

Box 19
748 02 ÖRBYHUS
Tel: 070-754 32 31

SD-Trollhättan

Box 7045
461 07 TROLLHÄTTAN
e-post: trollhättan@
sverigedemokraterna.se
Tel/Fax: 0520-42 95 22
Mobilitel: 070-663 27 33
Postgiro: 491 76 22-5

SD-Uddevalle

Box 7045
461 07 TROLLHÄTTAN
Tel: 070-754 04 67
Postgiro: 834 39 13-3

SD-Uppsala

Box 1932
751 49 UPPSALA
Postgiro: 79 83 57-0

SD-Ystad

Box 78
271 22 YSTAD
Tel: 070-865 31 46
Postgiro: 643 30 61-6

SD-Älvkarleby

Box 526
814 22 SKUTSKÄR
Tel: 0226-863 14

SD-Örebro

Box 551
701 50 ÖREBRO
Tel: 019-27 41 70
Postgiro: 480 99 96-4

Sverigedemokratisk Ungdom

Box 766
191 27 SOLLENTUNA
Tel: 08-642 25 32
Fax: 08-643 92 60
Postgiro: 649 36 00-8

Kolla läget på: www.sverigedemokraterna.se

I nästa nummer:

Tema rättsväsendet

Fungerar rättsväsendet i dagens Sverige?

Är verkligen alla lika inför lagen?

Vad vill SD göra för rättstryggheten?

SD-Kuriren nr 36 kommer ut i vår